

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Piros pünkösdi napján.

Arany kalászszal ékes rónaságra melegen süt le az érlelő nap. Enyhe szellő leng a rónák felett, és szép dolgokat suttog kalásznak, fűszálnak, falevélnek: jó termése lesz az idén szép Magyarországnak. És ha egyes vidékeken nem is üt be dúsan az aratás, de közepes termésnél rosszabb itt se lesz.

Pünkösdi tüzes nyelvek ékes beszéde ez az áldással dúsz föld; tiszta öröm járja át a sziveket, mikor a szem végig tekint az aratásra készülő rónákon, mezőkön, szántóföldeken. Szebben beszél a gyönyörű látvány, melyet egy remélhető jó aratás nyújt, a legszebb szónoklatnál. A kalásztenger, ahogy a hús reggeli szellőben ring, egy nagyra hivatott nép becsületos munkájáról beszél, melynek ime, meg is fog lenni az idén az eredménye. Munka, csak a munkáról beszél minden a pünkösdi természetben, ahol ember él és alkot. Mert munka nélkül nincs élet, nincs áldás és nincs ünnep.

Piros pünkösdi napja mindenha legpoétikusabb ünnepe volt a dolgos magyar népnek. Még a nóta is azt mondja a legszebb lányról, hogy piros Pünkösdi napján hajnalban született. S manapság, midőn az anyagiakért való küzdelem annyira összeforrott az

erkölcsi élet nyilvánulásaival, nem tudunk szebb Pünkösdi ünnepet elképzelni, mint amelyen jó aratást vár a föld népe.

Szebb, bensőbb ilyenkor az áhitat, őszintébb a könyörgő ima, amely föl száll az egek urához, aki ad és vesz. Átjárja az emberek lelkét a hála tudata s megértik, hogy nem meddő ez az élet, amely véget ér a kalászatok termelő föld méhében. Hálaérzet és béke él egy jó termést váró nép lelkében. Békét és hálát prédikál ma nekünk az érlelő anyaföld tüzes nyelve.

De szólnak mihozzánk Pünkösdi szent ünnepén más tüzes nyelvek is. Szomorú, lelketrázóan izgató az, amit nekünk mondanak. Új küzdelmek küszöbén áll a mi magyar hazánk és panaszosan, izgatóan, mint a kuruc tárogató melódiája, szól hozzánk a haza tüzes nyelve. Arról beszél az a tüzes nyelv, hogy évszázados küzdelme a magyarságnak ma sem ért még véget, régi sebek felujulnak, régi ellenségek feltámadnak, régi viszályok folytatódnak és erőseknek és összetartóknak kell lennünk, ha Árpád apánk örökét szabad hazaként akarjuk fenntartani. Intenek a tüzes nyelvek arra, hogy őrizzük meg régi erényünket, régi hazafiui keserűségünket, mert jöhet idő, talán nemsokára, amikor szükségünk lesz régi erényeinkre, régi ke-

serűségünkre. Mert ma még nem tudhatjuk, mit hoz a holnap.

Izzón süt le a pünkösdi napsugár a magyar rónaságokra és a természet e ragyogó fényességében komor déli-bábok úsznak fenn a messze levegő-égben. Nem tudjuk még, hogy mit jelentenek, de tudjuk, hogy valami készül. És erre a valamire mi el vagyunk készülve. Pünkösdi tüzes nyelvei, csüggedést nem ismerő, szívós hazaszeretetről prédikálnak nekünk és mi megértjük, amit nekünk mondanak. Nem fogunk csüggedni, akármi következik is.

Lelkes ünnepléssel sereglik a nép a templomba, hogy imádják Urát, aki arra tanította az emberiséget, hogy szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Bemosolyog a hívők ezreire Jézus Krisztus és mintha öröme telnék ebben a bűnös népben, ragyogó Pünkösdi napján. Mintha ott látnók szemében a megértés sugarát, megérti, hogy nem halt meg hiába a kereszten, az emberiség, amelyet ő megváltott, halad, robog ugyan előre a bűnök és az önzés útján, de tud még szeretni, tud még imádkozni.

Hasztalan döngöttek tudósok és tagadók a hitnek és keresztény szeretetnek bátyját, ledönteni nem tudják azt; szeret az ember most is és áhitatba merülten imádkozik most is. És

TÁRCA.

FOHÁSZ.

Isten, ki
Szárnyat adtál a madárnak,
A szarvasnak karsú lábat,
Hímes ruhát a lepkének,
Liliomnak hófehéret,
Illatot az ibolyának,
Fülmilének búbájós dalt,
Virágot a méhecskének,
Melyből gyűjtnek édes mézet.
Két hazát is adtál Te a
Fecskének és a golyának.
Földiszítéd csillagokkal,
Tündöklőkkel,
Ragyogókkal
Magas mennyed boltozatát . . .
Menny Istene!
Oh, tekints le
Mi reánk is, magyarokra!

Adj hazánknak hű fiakat,
A fiaknak bátor szívet,
Erős kart és a karba vért,
Hogy szívesen ontsuk vészben
A hazáért, szabadságért! . . .
Pusztítsd el a gázt, a gyávát,
Hogy ne legyen egyetlen sem,
Ki e vérről szentelt földért
Nem küzd bátran, hősieken.
Verd átkoddal meg a hűtlent,
Ki hazáját megtagadja,
Verd átkoddal, verd, ah, kérünk
Mindeneknek bölcs, jó ura!
Add, hogy minden gondolatunk,
Szívünk minden dobbanása,
Ajkunk minden sóhajtása,
Lelkünk minden egyes vágya
E válságos, bús napokban
A hazáért, szabadságért
Küzdjön, égjen, hön lángolva!

KETSKÉS GYŐZŐ.

Kié az asszony?

Irta: Lux Terka.

Pünkösdi vasárnapja volt, parnó kurkó s a vén Vodasz csapata hajnalban elvégezte szokásos halotti ünnepélyét. Mindenik cigány anyyi madártojást csapott a sziklához, ahány rokonának halálát túlélte s aztán visszamentek a sátraik közé.

A Maros felől hűvös, nedves szél fújt s a sátrak előtt fekvő férfiak bronzszínű melléhez könnyen hozzájutott vékony ingeiken keresztül, amint a napon sütkérezve, ki hanyat, ki hason, ki meg féloldalt feküdt. Némelyik mellett ott volt a felesége is, vagy a szeretője, míg a vén asszonyok a sátrak előtt guggoltak, egymás gyerekes asszony szoptatott s a nagyobb gyerekek lent játszottak a folyó partján a homokban.

A vén Vodasz, az előljáró, egy dombon hasalva szivta pipáját, a háta mögött meg Szolenó Gorgió egy bus nótát húzott hegedűjén s Mara, a szeretője, szép alt hangon dudolta hozzá a szöveget:

Könyvkötészet
Mindszenten

Nagyrabecsült megrendelőim szives tudomására hozom, hogy a vidéken is előnyösen ismert könyvnyomdát könyvkötéssel kaposoltam egybe és azt teljesen új, modern műszerekkel szereltem föl. Könyvkötészetemben minden e szakba vágó munkák csinosan és versenyképes áron készülnek. = Szives pártfogást kér =
HORVÁTH ANTAL o MINDSZENT

igy lesz ez mindig, mert ez az az örök igazság, amelyet hirdetnek, tévelygő embereknek tüzes nyelve. Nem leszünk soha olyan tudósok és olyan materialisták, hogy meg tudjunk élni ama hit és szeretet nélkül, amelyre a Golgotha tanít.

Vágy, szeretet, remény kél az anyagi érdekek kusza útjain futkosó emberek szívében Pünkösöd napján. Hiszünk, bizunk és akarunk. Hitünket, bizalmunkat nem ingathatja meg semmi, mert tüzes nyelvek szólnak hozzánk, a hitnek és hazaszeretnek tüzes nyelvei.

Ujdonságok.

— **Kulinyi Zsigmond meghalt.** A vidéki hírlapírodalmat nagy gyász érte. Kulinyi Zsigmond, a Szegedi Napló főszerkesztője, a vidéki hírlapírók szövetségének elnöke folyó hó 6-án reggel 52 éves korában meghalt. Őszinte részvételt vesszük tudomásul e halálhírt. Egy munkás, becsületes, derék életnek végét jelenti fiatalon s még egész sorát hagyva maga után a befejezetlen munkáknak. A vidéki sajtónak köztisztelőben álló vezetője és munkása volt. Nemrég ünnepelte 25 éves ujságírói jubileumát s akkor nyíltan is megnyilatkozott az iránta érzett általános szeretet és tisztelet. Mindig pályatársaival érzett, éretük sokat fáradozott s a vidéki hírlapírás sokat köszönhet az ő agítálásainak és ügybuzgalmának. Mint szakíró is becsületes munkákat írt. Már régebben betegeskedett. Tüdőbaja volt s délen keresett gyógyulást. Onnan nemrég tért vissza, de betegen és hosszas szenvedés után váltotta meg a halál.

— **Községi közgyűlés.** Mindszent község képviselőtestülete e hó 8-án tartotta június havi rendes ülését, melynek tárgysorozatán apróbb ügyek szerepeltek. Kiemelendő azonban, hogy a néhai Wimmer Károly elhunytával megüresedett ovoda felügyelői bizottsági tagul fiát Wimmer Károlyt választották

meg. A község 1905. évi pénzkészletének elhelyezésére vonatkozólag a képviselőtestület úgy határozott, hogy azt kizárólag a Mindszenti Takarékpénztárban helyezi el, gyümölcsözés végett. — Gémes Illés tüzoltó ruhát, Gémes Kálmán községi fogatos pedig 200 korona segélyt kapott.

— **Kirándulás a pusztaszeri „Árpád“ szoborhoz.** A koronázási évforduló napján, június hó 8-án már kora reggel vig éneklés és a „rezes-banda“ hangos nótái csalták ki a kapukba a főutca lakóit. A szegvári áll. iskola tanulói jöttek a vasuti állomásról ünnepi menetben, lengő zászlókkal. A lelkes kis csapat Pusztaszerre igyekezett. Valóban örült az ember lelke, ha azt a sok, boldogságtól ragyogó gyermekarcot láthatta. Kissé elfáradva, ám vidám lélekkel, úgy 9 óra tájba kiérték az „Árpád“-szoborhoz, hol Hegedüs Antal szegvári hitoktató táborigazgató mondott. Mise után Keviczky Ferencz igazgató és a tantestület többi tagjainak rendezésével igen szép, lélekemelő és hazafias ünnepélyt tartottak, amelyen több tanuló kitüntette magát szép szaválásával. Igazán elismeréssel tartozunk a buzgó tantestületnek, hogy ily példásan igyekszik a zsenge gyermekek szívében ápolni és fejleszteni a honszerelme fényes zsaránokát. Az ünnepély után valamennyien józsi falatozás-hoz láttak. Sok szórakozás és vidám játszadozás után végre visszaindultak s számtalan feledhetlen emlékekkel, a fél 5 órai vonattal hazautaztak. — A mindszenti iskolák növendékei, amint arról annak idején megemlékeztünk, május 2-án tették meg e kirándulást, míg a koronázási évforduló napját az iskola falai között ünnepelték meg csendben és szerényen.

— **Eljegyzés.** Büchler Erzsike kisasszonyt, Büchler Gábor és neje kedves és szép leányát eljegyezte Robicsek Gyula bácsbalysai földbirtokos. Gratulálunk!

— **Az új iskola.** Az új fiúiskola építési munkálatai nagyon lassan haladnak előre. Minden arra mutat, hogy ez a szép épület a sok bérmozgalom miatt az idén bajosan fog elkészülni. Tormássy és Seres vállalkozók előreláthatólag nem tehetnek eleget

szervezési kötelezettségüknek, mert az iskolát a közelgő határidőre nem adhatják át a községnek. Úgy halljuk, hogy a munkások a határidőhöz való kikötést akarják kiaknázni: ezért a folytonos bérmozgalom. Munkásaink jogos kívánalmait mindenkor szívünkön viseltük és tisztességes szándékukat örömmel támogattuk. Ám a mostani bérmozgalmat, — ha igaz a fenti hallomásunk, — elítéljük, mert tudomásunk szerint Tormássy és Seres a közelmúltban lefolyt bérmozgalomkor a munkások összes követelését teljesítették és nem hallottunk panaszt, hogy a bérminimumot megszegték volna. Igazán szívből óhajtjuk, hogy barátságos és méltányos meg egyezés folytán az ellentétek végkép kiegyenlítődjenek, mert nincs Isten áldása az olyan munkán, amelyet ellenség készít és az olyan kenyéren, amelyre ellenség adja a pénzt.

— **Elvi döntések iparügyekben.** A kereskedelmi miniszter múlt hóban a következő közérdekű vitás ügyekben hozott elvi határozatokat: A házi kenyérsütés, amennyiben az rendes műhelyben, idegen segédszemélyzet igénybevételével, szóval iparszerűleg üzetik, a képesítéshez kötött sütőipar körébe eső tevékenységnek tekintendő. Tényleges katonai szolgálat ideje alatt a kéményseprő-ipar megfelelő képesítéssel bíró üzletvezető alkalmazása mellett gyakorolható. önálló iparos, aki saját maga is üzlettel bír s azt személyesen vezeti, egyidejűleg más iparosnak üzletvezetője nem lehet.

— **Vigalmas Pünkösöd.** Pünkösöd nem hiába az örömmel ünnep: vigasságosnak ígérkezik az ünnep mind a két napja, a mi kis Mindszentünkön is. Pünkösöd első napját a népkör banketje, a ludasoldali Lantos-féle vendéglőben, második napját pedig az iparosok és kereskedők köre által rendezendő táncmulatság teszi vigalmassá. A népkör által rendezendő banket annyival is érdekesebb lesz, mert azon részt fog venni Mezőfi Vilmos is, kerületünk országgyűlési képviselője. A kereskedők és iparosok mulatsága, mely a kör saját helyiségeiben fog lezajlani, szinte jól sikerültnek ígérkezik.

— **Csongrád kérvényei.** Csongrád város azon furcsa kérelemmel járult a képviselőház

Havasí kispatak,
Friss vize kiapadt . . .

A szél kemény, egyhangú sivitása mindenfelől halk, zsongó zsi-bongás és melankólikus dallamok tört akkordja vegyült, de mind közül kihallatszott a Mara bánattól zokogó nótája:

Csak a tavaszt várja,
Akkor zug az árja . . .

A Vodasz arcán, amint sas-szemével álmódzva nézett bele az alvinci síkságba, egész gyötrelmes hosszú életének titokzatos szenvedései meglátszottak. Mint egy ledöntött tölgy, úgy feküdt a földön, erős szálú, hosszú szürke sörénye valóságos oroszlánfejen ült s széles válla, mintha fundamentuma lett volna törzse reménytelen multjának és jövőjének.

Ki tudja mire gondolt a vén cigány e pillanatban? Feje fölött pacsirta énekelt, szeme előtt zöld mező nyult a messzeségbe, fülébe szerelmes asszonyi ajak nótája csengett, de hallotta a szél zugását is, a cigány lelkének visszhangját s ez a hang: elmulásról, az örök álomról beszélt. Mert Vodasz annyit élt és olyan régóta, hogy más fogalma volt a halálról, mint törzsének, aki azt képzelte, hogy azután: viruló, árnyas lugasokban, szép asszonyokkal élnek együtt.

Vodasz tudta, hogy nem így lesz s szomorúan szivta pipáját, miközben meg-megrebbenek szempillái, némelykor kesernyés mosolyra nyílt a szája s így nézett a hegyek alatt elvesző síkságba.

A Gorgió hegedűjén más nóta csendült meg s Mara még szomorubban dalolta:

Nagy folyónak nagy haragja . . .

Vodasz mintha nem jól látott volna, megfőrtülte ezüstgombos mandlijának ujjába a szemét, megpiszkálta a pipáját s féloldalt fordult. Lenn a folyó partján egy embert vett észre s hogy elvonja figyelmét gondolatairól, ezt vette szemügyre. Még ernyőt is csinált a szeme elé a kezéből s a kényeszerű szórakozásnak nemsokára érdeklődés lett a vége, mert a közeledő ember ismerősnek tetszett. Vodasz előtt s egyszer csak hirtelen megfordult és odakiáltott Marának:

— Jön Miljov, az urad, Mara!

Az asszony egy pillanatra elhallgatott s gyengén összeresztette, de a másik percben vállat vont; megigazította feje alatt piros kazsmir keszkenőjét s tovább dalolt.

A Gorgió arcán sem látszott semmi változás, fénytelen csodálatosan szabályos, valóságos Achilleus-arcán egy izom sem mozdult meg s ragyogó nagy szemével kissé üresen nézett a levegőbe, amint hegedűjén játszott.

Miljov, amint Vodasz elé érkezett, köszöntötte őt.

— Hozott a jó Urma! — viszonzá Vodasz a köszöntést. — Mi járatban volnál, Miljov?

Miljov tagbaszakadt, ragyás arcú, de bátor és okos szemü legény volt, csak a hangja remegett, amint bizonytalan keménységgel mondta:

— Az asszonyért jöttem.

Hát csak vidd-el, ha tudod — felelt Vodasz s megpiszkálta a pipáját.

Miljov a száját rágva turkálta vastag részvégi botjával a földet s kis hallgatás után

nyugodtan, de követelő határozottsággal mondta:

— Vodasz apó, én úgy tudom, hogy te vagy a csapat szájbidsókja.

— A szájbidsókja igen, — felelt az — de nem a vajdája. Ha Mara nem akar hozzád visszamenni, ez ellen én semmit se tehetek. Eredj a vajda után; valahol Szerbiában jár.

Miljov türelmetlenül intett a kezével.

— De mikor az asszony nekem hites feleségem!

— Ugyan, Miljov, — mosolygott Vodasz — hát nem tudod, hogy a gyerek se törődik a nadrágjával, ha a fára akar mászni? Hites, hites . . . Mi az asszonynak a te hitvességed, Ha Gorgió nagyobbra és egyenesebbre nőt mint te s ha te nem tudsz olyan tündéreket bolondító muzsikát, mint Gorgió.

— De nekem Isten és emberek előtt jogom van ehez az asszonyhoz! — kiáltotta Miljov vérbenforgó szemmel, mire a vén Vodasz felült a földön, egy percig megvetőleg végignézett Miljovon s aztán nyugodtan mondta:

— Jogod, Miljov? Dehogyan van, fiam! Én előttem épp oly kedves vagy te, mint Gorgió, vagy akármelyik a csapatomban, de azért azt wondom neked, Miljov, én az öreg, sokat látott, sokat tapasztalt Vodasz, hogy az asszony mindig azé, aki megfogja magának. Mint a madár, Miljov . . . Es most menj, ha úgy tetszik beszélj Marával, én nem tehetek érted semmit.

Ezzel visszafeküdt a fübe és tovább pipázott. Miljov pedig odament Marához, aki mindent hallott a beszélgetésből s olyan arccal kacagott a Vodasz szeme közé, hogy

elé, hogy a csongrádi kerület képviselőküldési jogának felfüggesztése folytán megtakarított képviselői tiszteletdíjat és lakbért szolgáltatassák ki, hogy szegény és művelődési célokra fordíthassa. A kérvényi bizottság azt, mint teljesíthetlent az irattárba helyezni javasolta Boda Vilmos azon tildásával, hogy a kérelem teljesítése egyenlő lenne a felfüggesztés okának erkölcsi jutalmazásával. Csongrád városának egy másik jellemző kérvényét is tárgyalta a bizottság. A derék város 100,000 koronányi állami ármentesítési kölcsönének elengedését kéri. Kállai Ubul előadó a község gazdálkodásának jellemzésére fölhozta, hogy költségvetésében nem kevesebb, mint 35,000 korona vegyes kiadás szerepel, árvédelmi számadásában pedig 187,000 korona összkiadás mellett és ámbár minden képzelhető szükséglet külön fedezettel bír, mégis 57,000 korona vegyes kiadás számíttatik. A bizottság erre való figyelemmel is a kérvényt irattárba javasolta tenni.

— **Feld cirkusza.** Mostanában bőven kijut a művelvezetből a mi községünknek. Színház, hangverseny, varieté-társulat, cirkusz egymást váltják föl s bizony mondom, egy csöppet sem volna meglepő, ha egy szép napon a Solymossy-orfeum telepedne le nálunk. Hogy e forgalmas művész-járást mivel lehetne megindokolni, azt bizonyára senki sem tudja, annyit azonban bátran merünk következtetni, hogy egy sem vitt el ezeket, de még tán forintokat se Mindszentről. Szomorú, de így van. A mi köznépünk még mindig vonakodik a hasznos és élvezetet nyújtó szellemi szórakozásoktól, kerüli a helyeket, ahol tanulhat és művelheti a lelkét. Szórakozását egyedül a pálinkaivásban találja, amely lassan ható méreg gyanánt előbb elbutítja, aztán megöli. Pedig sokkal üdvösebb lenne, ha az idegölő pálinka helyett nemesebb szórakozásokra fordítanák garasait. Feld cirkuszigazgató kitünően idomított lovakat és jó társulatot hozott Mindszentre, amiről meggyőződünk az első előadás alkalmával. A belépődíjak is oly alacsonyok, hogy mindenki megtekintheti anélkül, hogy azt a csekély kiadást megérezné. A német, a francia, az olasz inkább nem eszik, vagy a háztartási kiadásait csökkenti, de lelkesül a művészetért

az erős vágyat érzett hatalmas botjával fejbe kólintani azt a szürke szemű, bárszonyosan puha, piros arcu gonosz asszonyt.

— Hát nem akarsz hozzám visszajönni, Mara? — kérdezte Miljov s megállt előtte.

— Nem, nem akarok visszamenni, — mondta ez mosolyogva és nyugodtan. — Ha ilyen szándékom volna, el se jöttem volna.

Miljov elkéseredetten nézte a fűben fekvő szép izmos asszonyt és szilajul megrázta a fejét még egyszer kérdezte:

— Csakugyan nem jössz Mara?

— Nem! — felelt az asszony keményen.

Gorgió oda se figyelt, olyan biztos volt a maga hatalmáról s tovább játszott. Miljov megforgatta feje fölött a botot.

— Hát akkor — szólt hörögve — vigyázz magadra, Mara!

— Miért? — mosolygott az asszony. — Megölsz.

— Nem téged, — felelt Miljov megvetéssel. — Csak a gyerekünket, Mara!

Az asszony szeme sötéten megrebbent s elsápadt. Miljov nagy léptekkel sietett tova, le a folyó irányában s Gorgió mintha semmi sem történt volna, tovább játszott, de Mara már nem énekelt. A vén Vodasz egypárszor lopva rápillantott s azután figyelmesen nézte a tovasiető Miljov mindjobban kisebbülő alakját.

— Megfogta a madarat — mormolta a fogai között elégedetten s azután áhítatos figyelemmel hallgatta egy feje fölött elrepülő pacsirta énekét.

és pártolja az arra érdemest. Miért lennénk csak mi oly szükkeblűek? . .

— **Vizbefult lovak.** Idegizgató szerencsétlenség történt a múlt vasárnap a mindszenti révnél. A tul a Tiszára igyekezők csapatában egy urasági kocsi is át akart kelni a kompon. Alig indult azonban el a komp, a lovak valamitől megijedtek és visszafelé hőkölve, a kocsis legnagyobb erőlködése dacára, a kocsit a Tisza hullámai közé tolták. A kocsist a jelen levő révészek szerencsére kimentették, de a lovak belefultak. Később azután a lovak hulláit is kifogták a Tiszából. Hogy kit terhel a felelősség és vajjon egyáltalán terhel-e, azt majd a vizsgálat fogja kideríteni.

— **Ártatlan előéletű vádlott.** Tanu volt a cigány bizonyos ügyben a bíróság előtt. A szokásos kérdések után, többi közt kérde tőle a bíró.

— Fiam voltál e már lopás miatt büntetve?

— Ugyan hogy lettem volna, mikor soh'se tudták meg! — válaszolt örömmel a cigány.

— **Sztrájk Csongrádon.** A csongrádi építőmunkások április óta bérharcban állanak. A mestereik, különösen Pozsár József, ügynököket menesztenek egyes városokba, hogy sztrájktróket táborozzanak. Ezen ügynökök különösen Cegléd, Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Mindszent, Szentes és Kunszentmárton építő munkásait kerülgetik s ezért ezeknek kell legjobban résen lenni. A sztrájkolók összetartása kitünő s így a győzelem is az ő részükön lesz.

— **Gólya a piacon.** Nem mindennapi eset történt községünkben a múlt szerdai hetipiacon. Egy fiatal szentesi menyecskét a piac közepén álló kocsiján ajándékozott meg a gólya egy egészséges, szép szőkehajú, kékszemű leánykával. Az anya, ki a gólya ily váratlan látogatására nem számított, igen megijedt, hogy még pólyába sem takarhatja sivó-rivó kis vendégét. Szerencsére akadt a gólyalátogatta kocsit sűrűn körül fogó kíváncsiak között egy jószívű néni, aki a készületlen anyát házába fogadta, és a legszükségesebbel kisegítette. Elképzelhető, hogy mily meglepődött fogadta feleségét otthon az apa, amikor őt karján a kicsiny nyel belépni látta. Meglepetését fokozta még az öröm is, mert úgy az anya, mint a gyermek a legjobb egészségnek örvendenek.

— **Tőkepénzes pénzhamisító.** Szentes körül, az ugynevezett „tiszazugi“ csendőrség, már régóta tapasztalta, hogy a környéken tulajdonosok sok fényes ezüstpénz van forgalomban. Figyelemmel kezdték kísérni a vásárokon megfordult pénzeket s gyanujok valóban beigazolódtak. Egy, két és ötkoronások hamisított tömege forgott közkezen. Hónapokon át nyomozták eredmény nélkül, míg végre Jobban József rendőrhadnagy és Fazekas János rendőr Szentesen fedezték föl a helyes nyomot. Ebben segítségükre volt a kondorosi és a csépai rendőrség, amely a napokban névtelen levelet kapott. A levél írója föl hívja a rendőrség figyelmét Rác János csépai lakosra, aki pénzt hamisít. A följelentés folytán hirtelen házkutatást tartottak Rácznál, aki hevesen tiltakozott a beavatkozás ellen. A rendőrök nem jártak nála hiába, mert megmotoszásakor egész halom öt- és kétkoronást találtak elrejtve. Rác vallatásakor elismerte, hogy az ő tulajdona, de tagadta, hogy ő hamisította volna. Ugy mondta, hogy ő jó pénzt adott értök egy Dékány Mihály nevű szentesi embernek. Vallomása közben súlyos vádakkal illetett három csépai férfit és két menyecskét, akiket nyomban letartóztattak. Ezek is Dékány

ellen vallottak, amire táviratilag keresték meg a szentesi csendőrséget, hogy Dékányt tartóztassa le. Ez meg is történt. Tegnap érkezett meg a csendőrség a csépai fogjokkal Szentesre az elkobzott hamis pénzekkel. Most újra valatóra fogták őket. Mindnyájan megmaradtak állításuk mellett, hogy a hamispénzt Dékány szállította nekik. De Dékány éppugy tagadta a pénzhamisítást mint azt, hogy valaha is pénzt cserélt volna velük. A vallatás a késő éjjeli órákig tartott s a banda tagjait továbbra is fogva tartották. Hogy Rác János régóta üzheti a pénzhamisításokat legjobban bizonyítja a lakásán talált takarékpénztári könyv. Ugyanis Rác János, ami összeget a pénzhamisításon szerzett, takarékbba helyezte. De elég furfangos volt ahhoz, hogy a betéti könyv ne az ő nevét viselje. Így akarta elkerülni a pénzhamisítás gyanuját s egyuttal biztosította magát arra az esetre, hogy ha bünös manipulációja kiderül, nehogy elkobozzák megtakarított pénzét. De rajta vesztett, mert a fukar megtakarított pénze a kincstáré lesz. Dékány Mihály, mint említettük, tagadja bünét, de sok terhelő körülmény szól ellene. A legsúlyosabb az, hogy már többször volt vizsgálat alatt pénzhamisítással terhelve. Állítólag csak nemrégiben szabadult el Budapestről, ahol majd egy évig ült vizsgálati fogságban. A kondorosi csendőrség érelyesen folytatja a vizsgálatot s rövid időn belül a jól szervezett banda többi tagja is hurokra kerül.

— **A háztulajdonos visszatartási joga.** Egy bünygyi eset alkalmából igen érdekes elvi jelentőségű ügyben döntött a budapesti büntető járásbíró. Nemcsak a fővárosi, de a vidéki háztulajdonosok is ugyszólván általánosan követik azt a gyakorlatot, hogy ha a lakó, mielőtt kiköltözik, a lakásban állítólag eltört egy ablakot, elvesztett egy szobakulcsot, megrongálta a falat, vagy más hasonló kárt okozott, akkor a háztulajdonos visszatartja a lakónak egyik-másik értékesebb butoradarját és mindaddig nem adja vissza, amíg a lakó a vitás vagy jogos követelést ki nem egyenliti. Ennek az általánosan követett gyakorlati eljárásnak nincs semmiféle törvényes alapja, mert a törvény csak arra az egy esetre ruházza föl a háztulajdonost az önzálogolási, vagyis visszatartási joggal, ha a lakó a házbérrel vagy annak egy részével adós, míg a károkozásért támasztott követelés megítélése minden tekintetben a bíróság hatásköréhez tartozik. Ha tehát a lakó például eltört egy ablakot és kiköltözéskor nem fizeti meg a kárt, akkor a háztulajdonos a kártérítési igényét csupán bírói uton érvényesítheti, de önzálogolási joga nincs. Ha mégis abba a hibába esik, hogy visszatart butoradarabot, vagy erre utasítást ad, akkor büntetendő cselekményt követ el.

— **A barack u. veszedelme.** Több oldalról halljuk, hogy a barackfák levelét valami penészgomba igen nagy mértékben meglepte és ennek következtében a levelek nagyrésze lehull, ami azzal a sajnálatos következménnyel jár, hogy a barack is lehull félig fejlődött állapotban. Ez annak a következménye, mert a levélzet híján nincs, ami táplálja. Ez a baj már az előző években is mutatkozott, ha nem is olyan nagy mértékben, mint az idén; többen próbálkoztak ez ellen védekezni. Ugy értesülünk, hogy kémájoldattal való permetezéssel lehet a baj elejét venni. Gyümölcs-termelőink figyelmébe ajánljuk ezt az eljárást, melynek használata célszerűnek mutatkozik, mert ha a barackfák levélhullását ilyen könnyű szerrel meggátolhatjuk, kár lenne a védekezést elmulasztani.

— A praxis. Egy fiatal asszonyka dadát fogadott:

— Mielőtt a gyermeket megfürösztí, jó lenne hőmérővel megnézni a vizet?

— Oh, nem szükséges kérem, ha látom, hogy a gyermek vörös lesz, tudom, hogy forró a víz, ha pedig kék és zöld lesz, nagyon hideg, ellenben, ha fehér marad, véletlenül — épen jó a víz. Ebben a tekintetben nagy praxisom van már . . .

— Az aljárásbíró ítélete. Még a márciusi esküdtszéki ciklusban foglalkozott a szegedi esküdtbíró Vajda Ernő szentesi lapszerkesztő rágalalmazási pörével. Vajdának egy bűnpöre folyt Zombory János szentesi aljárásbíró előtt és Vajda a bíró ítélete fölött súlyos kritikát mondott, ami miatt Zombory rágalalmazás címén följelentette Vajdát. Az esküdtbíró azonban fölmentette a lapszerkesztőt, mert bebizonyította látta azokat, amelyeket Vajda az aljárásbíróról az „Alföldi Ellenzék“-ben írt. Amikor meghozták a fölmentő ítéletet Pásztor János, a lap egyik munkatársa cikket írt az érdekes pőről. A közleményt Zombory rágalmazónak találta és emiatt följelentette a a hirlapírót, aki ellen a szegedi kir. ügyészség nyomtatvány útján elkövetett rágalalmazás címén vádat emelt.

— A csanyteleki szabó négyszáz koronája. Furfangosan kiesztelt és véghezvitt csalást követett el két cigányasszony, szövelkezve egy áldetektívvel, Makra István csanyteleki magyarszabó ellen, akitől négyszáz koronát csalt ki azzal a hitegetéssel, hogy kétezer koronát szereznek neki helyébe. Az agyafurt csalás története a következő:

Makra Istvánék akik most Szegeden laknak, pár hónappal ezelőtt még csanyteleki lakosok voltak. Ott ismerkedtek meg a csalónók egyikével, aki megígérte nekik, hogy elvezeti őket Szabadkára egy „nagyságos urhoz“, aki majd nagyobb összegű államsegélyt fog adni nekik. Makra el is ment az asszonnyal Szabadkára, aki ott egy másik asszonyhoz vezette, azt mondván hogy ez a közbenjáró.

— El is megyek lelkem szívesen — mondta ez az asszony Makrának, de csak úgy, ha a szokásos díjat megfizeti. A közbenjárásért száz pengő jár s ezért egy ezerforintos paklit fog kapni.

Makra a sok beszédre átadta a száz forintot az asszonynak, aki erre eltávozott. Azzal tért vissza, hogy „rendben van a dolog“, a pénz biztos, a „nagyságos ur“ hajlandó egy „egész paklit“ adni, amiből aztán majd kivesszik az „olcsó interest“. Három hét múlva majd jöjjön vissza a pénz átvételére. Hétfőn délután utazott át Makra a feleségével együtt Szabadkára, az ezer pengős pakli átvétele végett. Az asszony sopánkodva fogadta őket:

— Mért nem jöttek hamarabb? A „nagyságos ur“ azóta már öt paklit is kiadott. Nem hiszem, hogy most már egykönnyen kiadja a maguk pakliját. Hanem ha még száz pengőt fizetnek, beszéljek vele és elhozom a pénzt.

Makráék megijedtek, hogy odavesz az első száz, hogy megmenthessék, odaadták a második száz forintot is. Az asszony elment. Örömsugárzó arccal tért vissza s letett az asztalra egy ötpecsétes paklit:

— No hála Istennek, itt van a maguk pénze.

Itt azonban egy magas fekete bajszos ember rontott be a szobába, fölkapta a csomagot az asztalról és forgópisztolyt rántva elő, ezt kiáltozta:

— No végre megcsiptelek bennötöket. Aki mozdul, halálfia. A törvény nevében levagytok tartóztatva.

A „titkosrendőr“ elkezdte kihallgatni a közvetítő asszonyt. A csanyteleki asszony ekkor odasugott Makráékknak:

— Baj van. Alighanem hamis pénz van a csomagban.

Vége a „titkosrendőr“ a közvetítő asszonnyal eltávozott, állítólag a rendőrségre. Makráék is oda folyamodtak segítségért s az ott fölmutatott fényképeken fölismerték az egész csaló bandát. A csalók még nem kerültek kézre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyvnyomtató műintézete, 1905

Legszebb Képeslapok

HORVÁTH ANTAL

papirkereskedésében kaphatók

Iróasztal megvételre kerestetik.

Cim a kiadóhivatalban.

Iszakosság nincs többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávét, teát, ételt vagy szeszestálban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodálatos elleneszenvéssé teszi az iszákosnak a szeszestalt. A COZA oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja, és az illető még csak nem is sejtí, mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békitette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becselenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatalembert a jó utra, és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próbadaagot és egy köszönőírásokkal telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy bárki is meggyőződhessen biztos határsáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 478).

62, Chancery Lane, LONDON, Anglia.

INGYEN PRÓBA 478. sz.

Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek).

Üzletáthelyezés

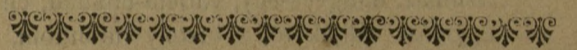
A nagyérdemű közönség szíves tudomására hozom, hogy liszt- és vegyesüzletemet a mai naptól kezdve Bárdos Flórián ur házából a nagyszékközben levő saját házába helyeztem át.

Amidőn a vásárló közönség szíves támogatását továbbra is kérem, egyúttal jelzem, hogy a „PHÖNIX“ biztosító társaság mindszenti ügynökségét elvállaltam és tűz-, jég-, élet- és betörés elleni biztosítások nálam köthetők.

Teljes tisztelettel

Szimcsák István,

kereskedő.

Értesítés.

A nagyérdemű közönség szíves tudomására adom, hogy piaci- vagy pénzes-táskák, ugyszintén különleges ostorok és nyergek műhelyemben szakszerűen, finom kivitelben készülnek. Ugy a fenti, valamint mindenféle szijgyártó- és nyerges-munkákra rendeléseket elfogadok és pontosan, kívánat szerint teljesítek.

Bőrtisztító és különleges lakk minden színben kapható.

Javításokat olcsó áron készítek.

Teljes tisztelettel

FALÁBU IMRE,

szijgyártó és nyerges.

Telepítés!

Alulírott értesíti a települni óhajtó gazdaközönséget, hogy Temesvár szab. kir. várostól háromnegyed órányira fekvő bukoveci uradalmi földek, tetszés szerinti parcellákban, igen kedvező feltételek mellett, eladatnak.

Bővebb fölvilágosítással készséggel szolgál

PÁNCZÉL KÁROLY, MINDSZENT

Szabadság-utca 778. szám.

Ház-eladás.

Özv. Györgyi Józsefnének Szegváron, a főutcában és a piactér közelében levő háza, bolt és egyéb mellékhelyiségekkel együtt, folyó évi július hó 1-től haszonbérbe kiadó, esetleg örök áron eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal Szegvárt.

2-3

Házeladás. Főtéren, Gyömbér János féle 3-ik számú ház, szabad kézből, kedvező fizetési feltételek mellett eladó. * *

Értekezni lehet GOLDNER ÖDÖN kereskedővel.